

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 294

гр. Пловдив, 06.08.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на шести август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Б. Рангелова

Членове: Деница Ц. Стойнова
Велина Ем. Антонова

като разгледа докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20225000600302 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 и 8 от НПК.

Образувано е по протест на ОП-Пловдив срещу определението № 552/04.07.22 г. по ч.н.д. № 1132/22 г. по описа на ОС-Пловдив, с което е отменено постановлението □ от 10.06.2022 г. за прекратяване, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 НПК, на наказателното производство по ДП № * г. по описа на отдел ИП при ОД на МВР гр. П., водено за престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 НК, и делото ѝ е върнато.

В протеста, който е депозиран в срок, се излага мнението, че след дългогодишно разследване по делото са събрани възможните доказателствени материали, коректната преценка на които е довела до решението за прекратяване на наказателното производство по делото. Изразява се несъгласие с виждането на първоинстанционния съд за липсваща съпоставка на показанията на шестте лица, които свидетелствали за реалност на инкриминираните доставки, с показанията на останалите разпитани по делото свидетели, които обратното – говорили за фиктивност на доставки. Повтаря се изложеното в прекратителното постановление мнение, че въпросните свидетели всъщност не били възприели относими към предмета на доказване факти. Насочва се вниманието към изводите на съдебно-счетоводната експертиза, без да се сочи кои от тях са в подкрепа на оформения извод за безпроблемно данъчно отчитане. Оформено е възражение и относно критиката, че констатациите в Ревизионния доклад били заобиколени. Настоява се, че прокуратурата всъщност била отхвърлила неговите констатации обосновано – доверявайки се на конкретно изброени доказателствени източници. В петитума е формулирана претенцията въззивната инстанция да отмени като незаконосъобразно атакуваното отменително определение и да потвърди постановлението.

Постъпил е отговор на протеста от страна на гл.юрисконсулт на ТД на НАП-П. като пълномощник на М. на ф.. С отговора се заявява подкрепа на становището на ПОС за неоснователност на прекратяването на наказателното производство.

Апелативният съд гр. Пловдив, след като прецени изложената в протеста аргументация на посоченото искане, съображенията в атакуваното съдебно определение и в отмененото с него прокурорско постановление с правно основание чл. 243, ал. 1, т. 1 НПК, както и наличните по делото доказателствени и експертни данни, прие, че протестът не е основателен.

ОП-Пловдив е била сезирана от НАП по реда на чл. 205, ал. 1 НПК след извършване на данъчна ревизия по реда на ЗДДС на ЕООД „Г.“ за периода 01.01.15г. – 30.09.15г. След приключване на ревизионното производство приходната агенция не признала правото на дружеството на приспадане на данъчен кредит в размер на 43 893.19 лв. по фактури, издадени от ЕООД „М.“, и в размер на 143 827.43 лв. по фактури, издадени от ЕООД „М.“. На 27.01.17г. бил издаден РА, с който задълженията на ЕООД-то били определени в общ размер на 187 720.62 лева.

Задълженото дружество не оспорило акта.

Последвало е образуване на посоченото досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 7 НК – избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери. В един процесуален момент наблюдаващият прокурор е счел, че събраните доказателства не установявали разследваното укриване на данъци. И съставил отмененото от ПОС прекратително постановление.

Цялата начална страница от постановлението е заета с теоретични разсъждения по въпроса за независимостта на ревизионното от наказателното производство. Това не е било необходимо при положение че по темата е издадено тълкувателно решение, а и в теорията и практиката отдавна не е спорно, че органите на досъдебното производство установяват самостоятелно всеки от съставомерните признаци на даденото разследвано данъчно престъпление. Не са били необходими и пространните разсъждения относно въпросните признаци, които заемат още една от страниците на постановлението.

ПАС обръща внимание на използваната ненужна обстоятелственост, защото тя се явява в ярък контраст с голословната и лаконична констатация, с която изложението внезапно завършва – „не са и не могат да бъдат събрани достатъчно доказателства за фиктивно документирана дейност, довела до възникване на данъчни права и задължения“.

Следва декларация, че цитираната констатация се основава на показанията на св. Г.К., която била категорична, че доставките на стоки и услуги по сделките с ЕООД „М.“ и ЕООД „М.“ били реални, а също на твърденията на още петима свидетели, които „се покривали поотделно и взаимно си кореспондирали“.

Без да бъде извършен какъвто и да е анализ на казаното от тях, дори без преразказ на техните показания, е повторена констатацията, че не можело категорично да се приеме, че доставките на стоки и услуги били документиращи с неистински или неверни фактури с цел

за приспадане на данъчен кредит.

По-нататък е споменато за непреодолим доказателствен дефицит, на който обвинението „се натъкнало“.

Този начин на мотивиране на решението за прекратяване на наказателното производство поражда няколко проблема, правилно регистрирани и посочени в проверяваното определение.

1. Не е посочено как шестимата изброени в постановлението от 10.06.22г. свидетели са убедили прокуратурата, че сделките, по които е ползвано право на данъчен кредит, са били реализирани на практика. Без всякакво съмнение дължимият всестранен и пълен доказателствен анализ изисква техните твърдения най-малкото да бъдат изложени – кой какво е видял, чул, установил, направил и в какво качество. Това не е направено и следователно записаният в прокурорския акт извод, че техните „категорични“ показания били кредитируеми, е хисториен пример за голословен извод. Отделен е проблемът, на който е обърнал внимание окръжният съд – че въпросните свидетели имат редица обвързаности с дружествата, от чиито доставки се претендира данъчен кредит. Въпросът за обвързаностите, които ПОС е назовал конкретно, е подминат от прокуратурата, а неминуемо е важен, защото би могло да се окаже, че рефлектира върху добросъвестността на въпросните свидетели.

2. Не е изложено съдържанието на заключението на ССЧЕ, така че четецът на прекратителното постановление не разбира как то подкрепя извода за реално осъществени доставки.

3. Прокурорът е пропуснал да интерпретира ревизионния акт като писмено доказателствено средство по смисъла на чл. 127, ал. 1 НПК. Ако и да не е задължителен за органите на наказателното производство, ревизионният акт е информативен, защото съдържа конкретни сведения за насрещни проверки, проверки на документална обоснованост и поредност на счетоводните операции и най-вече за връзките между трите дружества и др. Така че констатациите му не могат просто да бъдат игнорирани по съображение че не са задължителни, както е подходил авторът на прекратителното постановление. Казано най-просто, липсата на задължение да бъдат възприети констатациите на ревизиращия екип не се приравнява на освобождаване от задължение да бъдат обсъдени (и обосновано отхвърлени), доколкото това задължение е иманентно на изискването за всеобхватност и обективност на доказателственото изследване (арг. от чл. 14 НПК).

Споделя се и възражението на проц. представител на ТД на НАП, че отхвърляйки констатациите на ревизиращия екип, защото изхождали от липса на представени документи и писмени обяснения, от които да бъде установен характерът на доставките и вида на получените стоки, авторът на постановлението от 10.06.22г. не е обявил дали органите на досъдебното производство са успели да запълнят липсата, т.е. да се информират относно вида на стоките и т.н.

4. От постановлението на прокуратурата излиза, че по делото не са събрани други доказателства освен тези, на които се е позовавала, а това не е така, видно от приложените в 16-те досъдебни тома документи и свидетелски разпити. Най-бегъл поглед върху събраната информация сочи разноаспектна колизия с казаното от лицата, твърдящи реалност на доставките. ПОС е маркирал част от противоположната доказателствена група, като е наблегнал на казаното от четиридесет свидетели. В протеста е изложено мнението, че депозираните от споменатите свидетели сведения не осветлявали предмета на доказване. От една страна, това виждане е лишено от конкретика, а от друга страна, мястото му не е в протеста, защото той представлява сезиращ инструмент, а не допълнение на прекратителното постановление.

Към изложените от първата инстанция възражения против прокурорския акт ПАС ще добави, че споделеното за „натъкване“ на доказателствен дефицит бездруго означава пасивно наблюдение върху процесуалната ситуация. Непълнотата на доказателствата трябва да е непреодолима, а за да се направи подобен извод, трябва подробно да се изброи какво е сторено по делото, кое се е оказало неизяснимо и какви усилия (останали без успех) са положени за установяване на релевантната фактология. Без такова пояснение констатацията за доказателствен дефицит следва да се приеме на доверие.

Така че е очевидна невъзможността да се проведе качествен контрол върху прекратяването на наказателното производство. Първоинстанционният съд се е постарал да конкретизира какво му е нужно за въпросния контрол – ясно и мотивирано изложение относно физическо извършване на доставките, установими с договори, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, товарителници, последваща реализация на получените стоки, материална и кадрова обезпеченост на доставчиците и т.н.

По изложените съображения прокуратурата прибързано е обявила разследването приспадане на данъчен кредит за непрестъпно, както правилно е констатирал окръжният съд. До подобен извод може да стигне след още усилия – доказателствени и анализаторски.

По изложените съображения Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определението № 552/04.07.22 г. по ч.н.д. № 1132/22 г. по описа на ОС-Пловдив, с което е отменено постановлението □ от 10.06.2022 г. за прекратяване, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 НПК, на наказателното производство по ДП № * г. по описа на отдел ИП при ОД на МВР гр. П., водено за престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____